

jeg tilbøielig til at tro, at det Samme vilde komme til at gjælde, men det er dog muligt, at der kunde reises Tvivl i saa Henseende, og derfor har jeg anset det for rettest, at sjeine enhver saadan Mulighed af Tvivl ved udtrykkelig at foreslaa indsat en Bestemmelse af det Indhold, som staar i Slutningen af § 154. Det er jo vistnok ikke Flertallets Mening, at man for Fremtiden vilde gjøre Forandring i de særlige Bestemmelser, som navnlig findes i Forordningen af 28de Juli 1841 med Hensyn til Stiftelsen, Thinglæsningen og Bedligeholdelsen af Underpant i Ebsøre, og heller ikke antager jeg, at det er det ærede Flertals Mening, at ville gjøre Forandring i Forordningen 28de Juli 1841 § 2, forsaavidt denne Paragraf nemlig bestemmer, at Underpant i Ebsøre skal være magtesløst, naar det stiftes i de sidste 6 Uger før Debtors Fallit. Da der imidlertid, som sagt, muligvis kunde reises Tvivl i saa Henseende, har jeg ment, at det i hvert Tilfælde vilde være rigtigst at opretholde den sidste Del af § 154, og jeg antager, at der heller ikke fra det ærede Flertals Side vil være Noget at erindre herimod. — Forslaget under Nr. 45 til § 155 angaar, som det vil ses, kun det Spørgsmaal, i hvilke offentlige Tidender de der omhandlede Bekjendtgørelser skulle indføres, og staar altsaa i Forbindelse med flere lignende Forslag, som det ærede Thing vedtog igaar. — Endringsforslaget til § 158 gaar kun ud paa en Tydeliggjørelse, der vistnok i og for sig ikke er nødvendig, men som dog aldrig kan skade. Der siges i denne Paragraf, at den Ret, som en Udlægshaver har med Hensyn til det udlagte Gods, skal fortabes, naar han ikke inden 12 Uger efter Udlægssforretningens Slutning iværksætter Ewangsauktionen eller faar det Udlagte bragt ud af Skyldnerens Besiddelse. Man har herved gjort den Bemærkning, at dette ikke vil faae Meget at betyde, da man let kan tænke sig et Arrangement mellem Udlægshaveren og Debitor, hvorefter det udlagte Gods bliver bragt ud af hans Besiddelse en kort Tid for atter at vende tilbage i hans Besiddelse. Det kan imidlertid neppe være tvivlsomt, at Meningen med § 158 har været, at denne Bringen ud af Besiddelsen skulde ske i Kraft af en Bestemmelse, der var

tagen under en Fortsættelse af Udlægssforretningen, og det er for at gjøre dette tydeligt, at man har foreslaaet, at Ordene: „under en Gjenoptagelse af Fogedforretningen“ skulde ind i Paragrafen. — Endringsforslaget til § 165 gaar ud paa, at det udtrykkelig skal tilføies, at den Arrest paa en Udlandning eller en Udlandning, der staar i Begreb med at forlade Landet, som Paragrafen hjemler som en Undtagelse fra den almindelige Regel, at Personen for Fremtiden ikke skal kunne belægges med Arrest, skal kunne finde Sted under en Fogedforretning, der, naar det gjøres nødvendigt, kan begynde paa det Sted, hvor Personen antræffes. Det er nemlig blevet fremhævet, at, hvis en Fogedforretning altid skal begynde der, hvor Personen har sin Bopæl, vil det blive meget vanskeligt at faae Bestemmelsen i § 165 praktisk bragt til Anvendelse i de Tilfælde, hvor der er overhængende Færø paa Færø for, at Bedkommende vil løbe sin Bet. Jeg skal ikke her gaa nærmere ind paa Drøftelsen af det Spørgsmaal, om man ikke allerede efter den gjældende Ret maatte være beføiet til under de anførte Omstændigheder at faae Fogedforretningen paabegyndt paa det Sted, hvor Personen antræffes; men forsaavidt der næres nogen Tvivl i saa Henseende, vil det aldrig kunne skade at gjøre en saadan Tilføielse som den, der er foreslaaet under Nr. 48, og jeg for mit Bedkommende har saa meget mindre Betænknelighed ved at gjøre en saadan Tilføielse, som jeg anser det for naturligt og rigtigst at give lignende Bestemmelser med Hensyn til Fogedforretninger i Almindelighed. — Forslaget under Nr. 49 tilsigter at lette den Fortsættelse af Forretningen, hvorom der er Tale i § 168, for det Tilfælde, at Skyldneren ikke er tilstede under Eksekutionsforretningen og som Følge deraf ikke kan meddele de Oplysninger, som Paragrafen påalægger ham at give. Det hedder nemlig i Slutningen af Paragrafens første Stykke, at, naar Skyldneren ikke er tilstede, kan Rekvirenten udsætte Forretningen og med et af Fogden bestemt Varfel lade ham tilfige til Møde. I Reglen antager jeg nu, at dette nye Møde vil finde Sted paa Skyldnerens Bopæl, idet han efter al Almindelighed bedst vil være i Stand til der at give Oplysninger i